

# Щоб не забулося, щоб не зітерлося

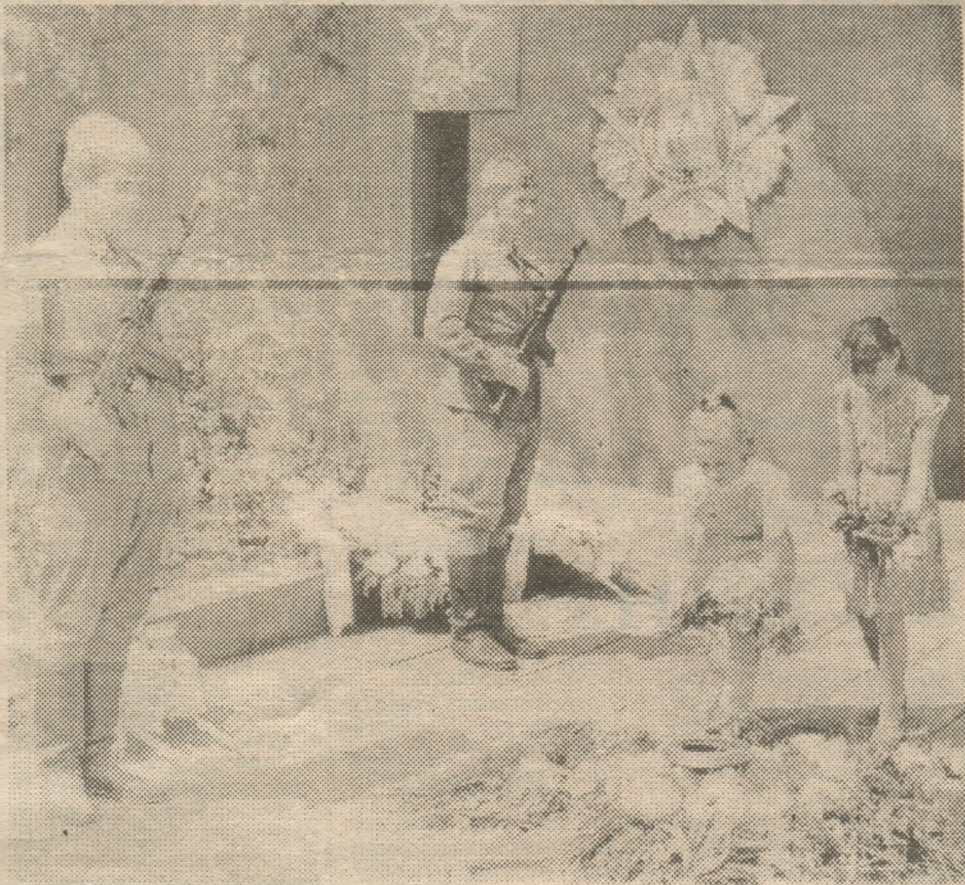
Вдивіться, шановні читачі, у цей фотознімок. Він з архіву редакції. Почесний караул, дітки покладають квіти на могилу воїнів, які загинули за визволення нашого району в січні сорок четвертого. Тут, на цьому священному місці в Гощі, покоїться прах понад 400 солдатів з різних куточків колишнього Союзу. Вони знайшли вічний спочинок в гощанській землі.

Проїшов час, виросло нове покоління. І, можливо, хто й скаже: «Та які в нас були бої». Були. А тому ми й зробимо невеличкий екскурс в історію, щоб хоч трошки воскресити ті дні.

... В ніч на 19 січня 1944 року воїни 112-ї стрілецької дивізії 13-ї армії визволили Гощу. Попереду була водна перешкода — річка Горинь, яка в результаті різкого потепління вийшла з берегів. Десять днів точилися за неї бої.

27 січня 416-й стрілецький полк форсував Горинь і зав'язав бій за Бугрин, Вільгір, Горбаків та інші села. Ось тут і полягло їх немало, молодих, завзятих, яких чекали в рідних домівках.

Не повернувся на Краснодарщину і двадцятирічний Іван Григорович Ковалевський. Лейтенант впав за звільнення від фашистів Вільгора. А перед цим до хати Ковалевських приходили ось такі сумні звістки: «Ваш син Федір, командир танкової частини, героїчно загинув...», «Ваш син Олексій, капітан-артилерист...», «Ваш син Павло, старший лейтенант, в боях...», «Ваш син



Омелян, відважний партизан, загинув...». П'яту похоронку принесли на Івана...

За село Симонів загинув воїн з Серпухова Московської області Іван Миколайович Силаєв. На його могилу не раз приїжджала дочка Маргарита Іванівна, милувалась українською землею.

... Олександр Артемчук, Іван Бортник, Володимир Дорош, Чеслав Куликовський... 3 416 і 524 стрілецьких полків на їх батьківщину пішли похоронки з нашого краю, як і сотні інших...

Двадцять два роки тому учасники звіль-

нення Гощанського району побували на зустрічі в нашій редакції. Зокрема В.Н.Корнеєв, А.С.Метелиця, І.С.Орлюк, Т.И.Новікова-Шевчук, Ш.А.Хайбуллін, М.М.Гордієнко багато розповідали про бої, які велися на нашій землі, описували подробиці тих далеких часів, побували на братській могилі, вшанували пам'ять своїх побратимів. Це було, здається, зовсім недавно. Але за мірками людського життя — чималий плин часу...

... Братська солдатська могила в Гощі. Тут вже не запалюють

вічного вогню, немає газу. Але є пам'ять, наша з вами. І кілька разів на рік за її велінням і велінням совісті ми приходимо сюди, щоб вклонитися праху тих, хто поліг за наше визволення від фашизму, хто у водохрещенський вечір йшов по розбитих негодою дорогах до нас з вами, у наше майбутнє, щоб не повторилося минуле.

Струнко, караул! Поверни, пам'ять, свої стрілки на 52 роки назад. Щоб не забулося, щоб не зітерлося з цих плит священні імена...

Євген ЛАНОВЕЦЬ.